

Kedves Emberek!

Évmilliók óta ismerjük már egymást. Sokszor elhaladtok mellettem az erdőben, a parkokban, az út szélén, de akár a kerteket, udvarokat is díszíthetem.

Elkísérlek benneteket az életben a bölcsőtől a koporsóig. Gyerekként már szívesen játszottok velem, építőkockát, bababútort, vagy éppen kisautót is készítenek belőlem. Akkor is veletek vagyok, amikor nem is figyeltek fel rám: kavarjátok velem az ételt, járkálotok rajtam, legyen padló, vagy lépcső. Használtok ágyként, berakjátok ruháitokat a szekrénybe, elhelyezitek könyveiteket a testemből készült bútorokra. Ezek persze nem unalmas, egyszínű termékek. Számtalan árnyalatban pompázom. Deszkáim erezetének sokfélesége teszi változatossá otthonotokat. A fejetek fölötti gerenda is belőlem van. Hideg téli éjszakákon meleget adok kályháitokban, például karácsonykor, amikor is a néphagyomány szerint megvédelek benneteket a gonosz démonoktól. December végén milliányi ember nappaliját díszítem, amikor karácsonyfa lesz belőlem. Ekkor, ha tehetitek, gyökerestől szedjétek ki a földből, majd ültessétek vissza a természetbe! Tobozaimból, ágaimból font koszorút, díszeket helyeztek ünnepi asztalaitokra. Terméseimet azonban másra is használjátok: kertekben csigariasztónak, vagy madáretetőnek.

Törzsemen és termésemen kívül más részeimet is felhasználjátok. Tüleveleimből teát, füstölőt, illatosítót, illóolajat készítenek. Kis tuskéim segítik a talajerózió megakadályozását, sőt kiváló komposzt alapanyag is lehet belőle. Még a ragacsos nedvemet, a gyantámat is hasznosítjátok.

Mint kiderült, nagy szükségetek van rám. Szerettek velem dolgozni, mert könnyen megmunkálható vagyok, ugyanakkor erős is és teherbíró. Sok fajtám létezik, van belőlem luc, erdei, ezüst, borovi, fekete, jegenye, cédrus, vörös. Az emberre és a környezetére teljesen veszélytelen vagyok, hisz én vagyok maga a környezet. Szimbiózisban élek a fonalas gombákkal, karjaimban ringatom a madarak fészket. A hidegben sem hagyom őket cserben, mert nem vetkőzöm le télen sem. Örökzöld vagyok, ami az állandóság és a fogyhatatlan energia szimbóluma. Azt hiszem, engem nem lehet nem szeretni!

Ha a természetben elhaladsz mellettem, kérek, ne bánts, ne törd le ágaimat! Hidd el szükséged lesz még rám. Maradok örökre segítő társad!

A Fenyő

ui.: Van egy kérdésem, amire választ várok: mi, fák még csak meg is lennének nélkületek, de ti, emberek tudnátok élni nélkülünk?

Örülök, hogy vannak még olyan emberek, akikből nem veszett ki a természet iránti tisztelet és szeretet!